

Leder: Vi går fremad, mens Wall Street dør

22. september 2015 – Mens *EIR*'s og LaRouchePAC's mobilisering omkring det forestående sammentræde af FN's Generalforsamling i dag fortsatte med et stort, offentligt møde i New York, reagerede diplomater, journalister og New York'ere – som Lyndon LaRouche udtrykte det – »I synes at gå fremad, mens Wall Street går tilbage.«

LaRouche kaldte det bemærkelsesværdigt, at flere bankierer og økonomer i løbet af de seneste dage over for *EIR* har understreget, at det, som Federal Reserve og andre centralbanker nu gør på Wall Streets bud, er dybt destruktivt for økonomien og for levestandarden. Desuden signalerer det, at Wall Streets finansinstitutioner ikke længere er levedygtige og står over for en total nedsmeltning.

Den amerikanske økonomi i sin Wall Street-dominerede form er død. Selve Wall Street, anført af Goldman Sachs, kræver nu desperat »mere lempelse« – negative renter, konfiskering af indskyderkonti – fra Federal Reserve og andre centralbanker, for at afværge dets kollaps. Dette er blot en defensiv taktik, der intet løser for Wall Street, men som i høj grad kunne forværre økonomien, hvis det ikke stoppes.

Tiden er inde til at lukke Wall Street ned: muligheden for en reorganisering af banksystemet under Glass-Steagall og et økonomisk genrejsningsprogram efter FDR-modellen er klar.

Tirsdag morgen ved FN går vi i direkte kamp mod Wall Streets/City of Londons »grønne« nulvækstpolitik, med en pressekonference, der annoncerer den nye *EIR*-rapport, »Global Warming Scare is Population Reduction, Not Science« (»Global opvarmning som skræmmevision er befolkningsreduktion, ikke videnskab«).

Vi befinder os helt tydeligt på randen af et pludseligt skift. Det er LaRouches synspunkt, at den russiske præsident Putins strategiske initiativ, der støttes af Kina, for en reel koalition imod ISIS/al-Qaeda-terrorisme, klart er ved at lykkes internationalt. Hele den betydeligste del af den amerikanske presse indrømmer åbent – om de så er nok så rasende over det – at Putins »tour de force« – kunststykke – vælter præsident Obamas mislykkede og katastrofale politik med krige for regimeskift.

Dette er, kommenterede LaRouche, en ændring i de globale anliggender, foretaget af Putin – igen, støttet af Kina – og ikke en lykkelig ændring for ham. Det er strategisk og har haft en stærk virkning i hele Eurasien. Krigsmageren Obama er udmanøvreret; men bliver han smidt ud af embedet? Hvis han bliver smidt ud, kan USA finde sammen med andre større nationer over dette og andre afgørende spørgsmål.

Men USA's reaktion på denne nye situation er stadig ekstremt vigtig. For at være positiv må denne reaktion inkludere, at Obama fratages al magt.

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.

Interview med Andres Mogensen, første dansker i

rummet.

Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Følgende er en dansk version af en pressemeddelelse som blev publiceret på EIR's (Executive Intelligence Review) hjemmeside den 19. september 2015. Læs den her.

Af Michelle Rasmussen

Den 2. september 2015 kl. 10:37 lokal tid blev der skrevet historie, da Andreas Mogensen blev den første dansker til at rejse ud i rummet. Mogensen, der repræsenterer Det europæiske Rumagentur, og hans med-kosmonauter Sergei Volkov fra Rusland og Aidyn Aimbetov fra Kasakhstan, lettede i en russisk Sojuz-raket fra Baikonor Kosmodrom, der er under det russiske rumagentur, men beliggende i Kasakhstan. Hovedformålet med Mogensens 10-dages mission var at være andenpilot på Sojuz-raketten, der var i topform, på dens vej op til Den internationale Rumstation (ISS), og dernæst være anden pilot på det fartøj, der har været der i de seneste seks måneder, tilbage til jorden.

Mogensen, der er ph.d.-rumfartsingeniør fra Universitetet i Texas, Austin, har lært russisk med det formål at uddanne sig i at flyve Sojuz-fartøjet i Rusland.

Næsten et år før sin mission, den 10. oktober 2014, holdt Mogensen en pressekonference på engelsk i København om missionen, hvor *EIR* stillede flere spørgsmål, og hvor *EIR* også fik et privat, 10 minutter langt interview på dansk.

Mogensen understregede, hvor vigtigt det var, at samarbejdet med Rusland om rumfart fortsatte, og at det var afgørende for

Den internationale Rumstations eksistens, og også afgørende som et fredsbevarende initiativ. Under det private interview beskrev han menneskets rejse ud i rummet som en forlængelse af menneskets naturlige impuls til at se, hvad der findes 'bag lukkede døre' – at udforske det ukendte.

Uddrag af pressekonferencen og interviewet findes nedenstående.

Navnet på missionen var »Iriss«, en kombination af Iris og ISS. Iris er en græsk gudinde, hvis navn både betyder regnbue (symbol på fred) og budbringer. Hun er budbringer fra Olympens guder, mellem kosmos og mennesket.

Mens Mogensen befandt sig på ISS, udførte han op til tolv eksperimenter, af hvilke den mest spændende var at dokumentere, hvad der sker oppe over skyerne under store tordenvejr. Fra kupolaen, panoramavinduet fra det russiske modul, lykkedes det ham at filme glimtende »blå lyn« – gentagne lysudbrud med sekunders mellemrum. Under sin pressekonference den 16. sept. gav han udtryk for sin glæde over denne opdagelse – hvor spændende det var, da han fandt ud af, at det var første gang, dette fænomen var blevet opdaget og filmet.

Mogensen optog også »røde sprintere« – kraftige energiudladninger i rødt lys, som første gang opdagedes i 1989. Under eksperimentet, der bar navnet »Thor« efter den gamle, nordiske tordengud, opsporede forskere på jorden tordenvejr og satte ham på den rette kurs. Man kan se hans video af tordenvejret over Indien, der udsendte de blå lyn, her; og fotos her:

Mogensen testede også en ny type rumdragt, der modvirker de skadelige virkninger af vægtløshed på rygsøjlen. Han kontrollerede landingsrobotter på Jorden, som en simulering af fremtidige Måne/Mars-missioner. To minisatellitter, kaldet »Cubesats« blev medbragt, den ene bygget af danske

universitetsstuderende, og den anden bygget af et dansk rumfartsfirma, og som måtte deployeres senere(?) Et andet eksperiment for at teste, hvorvidt små stykker papir ville forblive på overfladen, eller blive optaget i vandbobler, blev udtænkt af danske skolebørn, der havde vundet en konkurrence.

Med Mogensens mission kom der et pust af videnskabelig og teknologisk optimisme over Danmark. Næsten hele nationen stod tidligt op for at følge opsendelsen kl. 6:37 dansk tid, med forsamlinger inklusive dem ved Planetarium, på gymnasier, hele folkeskoler og dansk industris hovedkvarter – Industriens Hus – der holdt en pressekonference om at skabe et »rumfartsvirksomheds-eventyr«. På aftenytelserne påpegede formanden for Dansk Industri (navn?) at, for hver enhed dansk valuta, der blev bekostet på rumfart, afkastede det sidegevinster til en værdi af 4,5 enheder. Det er også tilfældet, at alle de penge, som Danmark sender til ESA, kommer tilbage i form af kontrakter til danske firmaer.

Nationen fulgte Mogensens mission gennem medierne, og en særlig begivenhed var, da Mogensen ringede til en national dansk Tv-kanal og talte med både statsministeren og de skolebørn, der udtænkte boble-eksperimentet.

Andreas Mogensens faste beslutning om at kvalificere sig til at blive astronaut, hans lidenskab for rumrejser, videnskabelig opdagelse og teknologisk fremskridt, hans succesfulde mission og hans faste beslutning om at inspirere unge mennesker til at studere videnskab, har skabt begyndelsen til et nødvendigt paradigmeskift, som han agter at være med til at etablere solidt i fremtiden.

Andreas Mogensen taler med studerende på Københavns Universitet

Uddrag af pressekonferencen i oktober 2014 (Hele videoen på

engelsk kan ses her):

EIR: Dette er mere politisk, for du talte før om, hvor vigtige disse missioner er for at fremme internationalt samarbejde. Og dog befinder vi os i en politisk situation, hvor, i USA i det mindste, samarbejdet mellem NASA og det russiske rumagentur, pga. sanktionspolitikken, lukkes ned. Nogle samarbejdsaftaler fortsætter, men andre er blevet annulleret. Kan du sige noget om, hvor vigtigt det er at bevare dette samarbejde og ikke tillade det at blive udhulet pga. politiske overvejelser?

Mogensen: Særligt i dette tilfælde mener jeg, at Den internationale Rumstation (ISS) er et perfekt eksempel, for ISS ville i realiteten ikke kunne eksistere uden deltagelse af både USA og Rusland. Så i denne forstand må vi arbejde sammen, og vi arbejder sammen. Så vidt jeg ved, er det ikke et område, hvor vi kan føle nogen af sanktionerne, og rumstationen kunne ikke fortsætte uden det. I øjeblikket er der ikke andre måder at komme til rumstationen på end med en russisk Sojuz. Samtidig er en del af de vitale systemer om bord, f.eks. solpanelerne, amerikanske. Så det er virkelig et meget, meget tæt samarbejde, og hvis det brød sammen, ja, så ville der ikke være nogen rumstation, og vi ser ingen tegn på dette. Så projekter som rumstationen er med til at sikre, at vi fortsætter, for man kan nemt ende med en situation, hvor noget af kommunikationen bryder sammen, men vi har kommunikation på alle niveauer dagligt, fra ministerniveau og hele vejen ned til teknikere og ingeniører, der dagligt diskuterer de igangværende operationer.

Som mange andre videnskabelige programmer under den Kolde Krig, så er det en måde, hvorpå man kan sikre gensidig forståelse, for det er kun gennem daglig kommunikation og dagligt samarbejde, at vi kan gennembryde stereotyperne, og vi lærer at se hinanden på et menneskeligt plan, snarere end på et retorisk plan, hvor politiske sloganer kommer i spil. Så jeg mener, at rumstationen i denne forstand er et perfekt eksempel på det samarbejde, som vi i fremtiden må have for at

sikre, at freden opretholdes.

Mogensen responderede også positivt på et *EIR*-spørgsmål om samarbejde med de kinesiske og indiske rumprogrammer, hvor han sagde, at han så frem til en eventuel ESA-rejse til den snarligt forventede, kinesiske rumstation, og at et af de vigtigste formål med hans mission var at inspirere unge danske mennesker til at studere naturvidenskab.

Det andet spørgsmål fra *EIR* handlede om planer om at studere asteroider.

Den 16. september, et par dage efter, at Andreas Mogensen var kommet tilbage til Jorden, ankom han i København til en kort turne i sit hjemland. *EIR* fik mulighed for at stille ham endnu et spørgsmål om rumsamarbejde med Rusland under hans pressekonference i Industriens Hus. Pressekonferencen blev sendt live på TV2 News, og en del af hans svar til *EIR* var leder på den artikel, der kom på TV2's hjemmeside, med overskriften: »Andreas Mogensen: Der er ingen grænser set fra rummet«. *EIR*'s spørgsmål kommer efter ca. 13 minutter.

EIR: Identifikation. "Da du holdt din pressekonference i oktober 2014, spurgte jeg dig om, at forberedelsen til din rumrejse fandt sted under en voksende spænding mellem Rusland, på den ene side, og USA og Europa på den anden side, hvor du fastslog, at det var meget vigtigt at beholde videnskabeligt og rumfartsmæssigt samarbejde. Så nu, efter at du har været i rummet på en Sojuz-raket sammen med en russisk kosmonaut fra Baikonur, hvad siger du om, hvorfor det er vigtigt at beholde samarbejdet mellem det russiske rumagentur, og ESA og NASA?"

Andreas Mogensen: "Det er kun gennem samarbejde og kommunikation, at vi kan løse nogle af de problemer, som eksisterer. Det, jeg kan sige er, at, ombord på rumstationen er der ingen problemer mellem nationaliteterne.

Vi er mennesker, der drager i Rummet sammen for at løse fælles problemer. Måske er det første indtryk man får, når man kigger

på Jorden, at det er én Jord. Man kan ikke se landegrænser fra Rummet, og man får meget hurtigt en fornemmelse af, at det er noget menneskeskabt, landegrænser. Vi er allesammen mennesker med de samme drømme, med de samme ønsker, med de samme behov, og vi lever på den samme planet, så derfor er det samarbejde, der ligger bag rumstationen, så vigtigt.

Og jeg tror, at det i fremtiden bliver endnu vigtigere, fordi det er et eksempel på, hvordan vi i fællesskab kan løse problemer. I fremtiden vil flere og flere af vores problemer være på en skala, som gør det nødvendigt, at vi arbejder på tværs af landegrænser, og på tværs af kulturer. Det er rigtig, rigtig vigtigt, og et godt eksempel på, hvad vi kan opnå, når vi arbejder sammen og samarbejder.”

**

Andreas Mogensen, EIR interview, den 10. oktober 2014

EIR: Hvorfor vil du være astronaut?

Andreas Mogensen: Det er et godt spørgsmål. Det simple svar er, at det er fordi det er det dejligste job, man overhovedet kan have, det mest spændende job. Det startede selvfølgelig med en drøm, da jeg var lille. Noget med at komme i rummet og være vægtløs og – jeg var rigtig fascineret af Apollo-missionerne, og jeg tror at den idé om at få lov at gå på månen, og mærke hvordan det var at gå rundt deroppe, og så se tilbage på jorden. Jeg tænkte at det måtte være det mest fantastiske man kan opnå i sit liv.

Det er nok derfra at drømmen er startet, og så senere hen op gennem mine teenageår – så er jeg selvfølgelig også begyndt at blive fascineret af den videnskabelige side af det. Jeg kan huske at min første fysiklærer introducerede mig til nogle bøger om fysik, som jeg synes var rigtig fascinerende. Omkring Big-Bang og hvordan universet startede.

Så derfor så nu, kombinerende de to ting, som jeg er mest

interesseret i, nemlig fysik og astrofysik, og så selvfølgelig det at komme ud og rejse og opleve, fordi det altid har været en del af min baggrund – det at rejse, at komme i rummet, det er den ultimative form for rejseoplevelse.

EIR: Men filosofisk set, fordi der er nogle der mener, at mennesker ikke behøver at tage ud i rummet?

Mogensen: Der vil jeg sige, at der er jeg ikke enig, fordi jeg mener det er en hel naturlig del af os, den nysgerrighed vi har. Det er det, som fik os til at forlade – hvis man ligesom er enige med forskerne om, at et af de steder vi startede fra var Afrika – det var ligesom det, der fik os til at forlade Afrika, og udforske hele jorden. Vi har altid haft en trang til – hvis vi er kommet til et stort hav, at bygge en båd og så krydse havet for at se hvad der var på den anden side. Eller hvis der var et kæmpe bjerg foran os. Vi har altid haft den trang til at bestige bjerget, og se hvad der var på toppen. Og da er rumfart, synes jeg, en helt naturlig del af den trang vi har til at – ja at udforske vore omgivelser. Men også til, ligesom at søge svar på nogle af de helt store filosofiske spørgsmål omkring hvem vi er, og hvad vores plads er i verden. Fordi det er noget som altid har betaget os rigtig meget, netop – ja hvem er vi, og hvad er vores plads. Og der er rumfart en del af det. Især når vi ligesom kigger på den søgen vi har for at finde liv andre steder. Fordi hvis vi – jeg mener selv at hvis vi en dag finder liv andre steder, om det så er på Mars eller det er på andre planeter – jamen det vil være en af de største opdagelser vi nogensinde har gjort. Fordi det vil virkelig ændre vores opfattelse af os selv.

EIR: Ja, vores chefredaktør Lyndon LaRouche, som er økonom og politiker i USA. Han har sagt, at det er både vores skæbne at gå ud i rummet, men det vil også ændre den måde vi ser os selv på. Hvis vi er bundet af at være på jorden, eller hvis vi er ude i rummet, og dermed en del faktisk af solsystemet. Og det næste skridt, at udforske den næste nærmeste galakse. Hvordan sker der et skifte i udgangspunkt hvis vi kun er på jorden,

eller hvis vi er ude på Månen eller Mars?

Mogensen: Jamen det er helt sikkert, at det vil ændre vores opfattelse enormt. Jeg ser det lidt som at være barn. Når man kommer i et nyt stort hus, og dørene er lukkede. Man har en naturlig trang til at spørge sig selv: hvad er der på den anden side af de her lukkede døre? Det kan godt være der ikke er noget, men det kan også godt være der er, simpelthen, de mest fantastiske rigdomme. Vi har bare sådan en naturlig trang til at åbne døre, for at se og finde ud af hvad der er på den anden side af døren, og så kan man selvfølgelig ikke undgå et blive påvirket af det man finder. Der er også mange eksempler på astronauter, især Apollo-astronauter, der tog til Månen – det man kalder 'overview-effect' – når du ligesom træder tilbage, og ser jorden som helhed, og ser den meget, meget tynde atmosfære, som rent faktisk sikrer alt livet her på jorden. Uden den meget, meget tynde atmosfære, jamen så ville livet ikke være muligt. Så det kan ikke undgås at påvirke én, og ligesom at forstå hvor skrøbelig jorden rent faktisk kan være, og hvor nødvendigt det er for os at tage godt hold om jorden, for at sikre os at – ikke alene vores børn, men vores børns børn osv. langt ud i fremtiden, at de har en jord at leve på.

EIR: det her med at skabe teknologiske og videnskabelige fremskridt – du siger at den forskningsdel også er en meget vigtig del for dig. Fordi vi har haft en økonomisk politik, hvor man har sagt: vi vil komme frem ved at sænke lønninger, at skære ned på befolkningens levestandard, men hvordan ser du rollen i at ikke bare fastholde videnskabelige og teknologiske fremskridt, men fremme det som du kaldte en Apollo-effekt før?

Mogensen: Jeg synes, teknologi – på mange måder, selv om vi nogle gange kan være lidt bange for ny teknologi, så er det virkelig vejen fremad. Hvis vi bare kigger tilbage på de sidste 50 år, de teknologiske fremskridt, der er sket, som har ændret vores samfund radikalt fra at være – hvor de fleste af os arbejdede på bondegårde for ligesom at skabe føde til sig

selv. Nu har vi, ja vores samfund har fuldstændig ændret sig. Nu er vi koncentreret i store byer – levestandarden generelt, hvis vi kigger både på den vestlige verden, men også på udviklingslandene, generelt er levestandarden forhøjet enormt mange gange. Sygdomme, bare det, at vi har kunnet udrydde mange folkesygdomme vha. vaccinationer er et kæmpe fremskridt. Hvis vi også kigger på dødeligheden af børn under fødsel, og under deres første leveår, den er også faldet dramatisk. Så jeg tror, når man ser sådan globalt på det, så er der sket kæmpe fremskridt i alle dele af verden. Der er selvfølgelig stadig store ujævnheder, hvor dele af verden ligger bag andre. Men generelt set er levestandarden steget enormt. Men der er så også udfordringer i fremtiden. Fordi jo højere vores levestandard bliver, jo mere energi bruger vi, det er helt klart. Hvis du tager et land, som er under udvikling, og så hæver det til de standarder vi har i Vesten, det kræver enorme mængder energi. Så det er selvfølgelig også en stor udfordring, men det er noget som jeg tror, vi godt kan få styr på.

EIR: Men, som jeg sagde før, Kina vil til Månen, eksplicit for at kunne, på sigt, udnytte Helium-3 til fusionskraft. Så de vil gerne tage udfordringen op?

Mogensen: Ja, men det er noget vi bliver nødt til, netop for at finde svar på nogen af de her udfordringer. Og der er rumfart en vigtig del. Fordi vi ved at jorden bliver påvirket, ikke alene af vores aktiviteter, men også af solens aktivitet og aktiviteter fra universet, så det er ikke alene en måde, hvorpå vi kan få børn og unge interesseret i rumfart og naturvidenskabelige fag, men det er også i sig selv en vigtig del af vores overlevelse og vores fremtid.

EIR: Tror du vi har brug for politiske ledere som Kennedy, som har store fremskridtsvisioner, i stedet for at se frem til det næste valg?

Mogensen: Det er selvfølgelig en af udfordringerne. Det er at

når vi taler om rumfartsprojekter, som løber over, ja 15, 20, 30 år – så dem som starter det er ikke dem, som får noget ud af det, politisk set. Men jeg tror, at det de har startet med rumstationsprogrammet, som lige nu inkluderer Amerika, Rusland, Europa, Japan og Canada, jeg tror der er et rigtig godt grundlag for fremtiden indenfor rumfart. Fordi de er allesammen klar over, at det næste skridt, om det bliver Månen eller Mars, det bliver i samarbejde med andre partnere. For det er ikke noget som ét land længere kan påtage sig. Det bliver nødt til at blive et partnerskab. Så vil det heller ikke undre mig, hvis vi i fremtiden så f.eks. Kina og Indien bliver en del af det partnerskab.

EIR: Jeg siger mange tak.

Mogensen: Det var så lidt.

EIR: Og, skal vi sige, held og lykke.

Mogensen: Mange tak.

Andreas
Mogensen, med Michelle
Rasmussen
EIRNS

Andreas Mogensens svar til EIR efter sit foredrag på Københavns Universitet om menneskets rolle i universet kommer lidt senere.

Leder: Påbegynd processen med at harmonisere menneskeheden

21. september 2015 – I en tale til en forsamling på Manhattan lørdag opfordrede Lyndon LaRouche til at bringe verden ind i en ny periode med Harmoni.

»Vi befinder os på et tidspunkt, hvor vilkårene for menneskeheden er meget onde. Der er imidlertid visse bevægelser, der er ved at tage form, og som kan frembringe en form for harmoni mellem forskellige dele af den menneskelige kultur, og det er, tror jeg, hvad målet må være. For hver del af menneskesamfundet har sin egen karakteristika. Men de karakteristika, som vi søger, er dem, der er harmoniske, harmoniske for den specifikke befolkning.

Det er et moralsk spørgsmål. Det er et spørgsmål om tilfredsstillelse. Det er ikke bare det, at man ønsker at have sit eget sprog og tale det. Man ønsker, at de ideer, som dette sprog videreformidler, skal være i harmoni med andre dele af menneskeheden.

Det går ikke alt for godt med dette, på dette grundlag. Men, vi kan fokusere på den intention, at vi må komme til denne form for harmonisk relation mellem forskellige menneskelige befolkninger, der har forskellige egenskaber. Det er så godt, som vi kan gøre det. Det er ideen med at satse på det harmoniske udtryk, mellem forskellige sprog, forskellige specifikke kulturer, forskellige erfaringer. Men vi kan frembringe harmoniske indbyrdes relationer i og mellem disse nationer, og deres kulturer.«

I den kommende uge vil denne indsats for at skabe denne harmoni være fokuseret på Manhattan, hvor FN's

Generalforsamling træder sammen.

Mandag (21. sept.) vil LPAC demonstrere direkte uden for FN i anledning af den Internationale Dag for Fred, og med forestilling af LPAC's Manhattan-kor og med bannere, der siger: »Putin stopper Obamas holocaust.«

Tirsdag vil repræsentanter fra **Lyndon LaRouches videnskabssteam præsentere EIR's massive rapport**, der afliver svindelen med global opvarmning som det djævelske ondskab, det er.

Se pressekonferencen live:

Dette er en afgørende intervention imod de uenigheder, som vi vil få at høre senere på ugen under FN's konference for bæredygtig udvikling, samt det britiske monarkis indfangede Pave Frans' opfordring til befolkningsreduktion.

Dette vil sætte scenen for den efterfølgende mandags indledende diskussion i FN, som vil se Barack Obamas uharmoniske krav om krig og ødelæggelse, i modsætning til den kinesiske præsident Xi Jinpings og den russiske præsident Vladimir Putins krav om en ny samarbejdsånd blandt menneskeheden.

Verdens øjne vil være rettet mod Manhattan. LaRouches styrker vil være der, for at få det til at synge.

RADIO SCHILLER den 21. september 2015: Skifte i den globale verdensorden undervejs

Med formand Tom Gillesberg

USA: Senator Mike Gravel ved FN: Kinas politik tilbyder løsninger på Obamas ulykker

14. september, 2015 – Forhenværende senator for USA, Mike Gravel fra Alaska, præsidentkandidat for det demokratiske parti i 2008, og mangeårig skarp kritiker af USA's udenrigspolitik, inklusive Obama-regeringens, fortalte i dag FN's presse i New York, at Kinas politik tilbyder løsninger på verdens økonomiske og politiske krise. Gravel henviste til Kinas udviklingspolitik med "Et bælte, en vej" for global infrastruktur som løsningen på verdens økonomiske krise og sagde, at han ikke kunne se nogen løsning komme fra Obamas USA.

"Dette er Silkevejen, som ikke har noget at gøre med militarisme at gøre", forklarede han. "Dette er Silkevejen, som er designet til den økonomiske forening af Asiens og

Europas kontinenter gennem Eurasien – og det vil være et system med jernbanetransport, med veje og med investeringer langs med vejen gennem denne proces, og derefter med udvidelser mod syd ind i Arabien og Iran.

"Så når vi ser på den totale plan – og organisationen EIR, Executive Intelligence Review, har udgivet et hæfte om den, som er helt fantastisk i sine detaljer."

"Der er ikke involveret nogen plan om overherredømme", sagde Gravel og tilføjede: "Man kommer, man tilslutter sig, og det er ingen betingelse, at man er enig om alle facetter af deres politik. ... Og BRIKS er også i færd med at etablere en finansinstitution for at imødegå det, der foregår med IMF og Verdensbanken."

Senator Gravel gjorde også rede for den "forfærdelige" udenrigspolitik, som føres af USA's neokonservative, så som Victoria Nuland, med Obamas støtte til Ukraine. Den russiske præsident Putin reagerede og handlede intelligent for at forhindre krigen i at eskalere, ved at annektere Krimhalvøen, fremførte Gravel. Obama, sagde han, er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988 og dens neo-konservative.

Gravels to timer lange pressekonference affødte mange spørgsmål fra de 20-30 fremmødte pressefolk. De indbefattede Kinas *People's Daily*, *China Daily*, Xinhua, og *Wenhui Daily*; Itar Tass fra Rusland; Deutsche Welle Radio, det tyske presseagentur og taz.de fra Tyskland; *The Wall Street Journal* og wnd.com fra USA; Italiens *La Stampa* og Ansa news agency; Canadas Global Research; Pakistans *The Dawn* og Associated Press fra Pakistan; *Al Akbar* fra Beirut; Al Hurra TV, fra Mideast Broadcasting Network; Salima Press, iransk, bulgarsk and japansk presse, samt andre.

Senator Gravel blev introduceret af medlem af FN's korrespondentsammenslutning, Joe Lauria fra *Wall Street Journal*, som rapporterede, at han havde rejst sammen med

Gravel i begyndelsen af 2008, da denne, som demokratisk præsidentkandidat, deltog i en debat med 8 andre kandidater, deriblandt Hillary Clinton og Barack Obama. Lauria sagde, at, i 1971 havde Daniel Ellsberg taget skridt til at afsløre de tophemmelige efterretninger, der var indeholdt i Pentagon-dokumenterne om Vietnamkrigen, men at "kun senator Mike Gravel havde mod til at påtage sig at indlæse de klassificerede dokumenter i Kongressens Protokol. (Fordi der ikke var et beslutningsdygtigt Senat, måtte Gravel indkalde til en høring i Komiteen for Bygninger og Grunde, som han var formand for 29. juni 1971, og, under pressens tilstedeværelse, oplæste han ved høringen Pentagon-dokumenterne, der senere blev udgivet af Beacon Press med titlen: "Senator Mike Gravels udgave af Pentagon-dokumenterne.)

Senator Gravel fortalte tilhørerne fra pressen i dag:

"Vi behøver ikke prædike om dette forfejlede demokrati rundt omkring i verden. Obama er en fortsættelse af Bush-administrationen i 1988, og dens neo-konservative. I 1998 pressede disse neo-konservative Bill Clinton til at angribe Syrien, Irak og Iran. Formand for Den Nationale Fond for Demokrati; Det amerikanske Fredsinstitut, Steven Hadley krævede, at Syrien blev bombet og Ukraine militariseret. NATO er en forlængelse af hele dette kompleks, og dets virkninger strækker sig ind i indenrigspolitik."

Som et eksempel på dette nævnte senator Gravel "Obamacare", som han sagde, er tre gange så dyrt som sammenlignelige sundhedssystemer i resten af verden, og tilføjede, at USA har det dårligste servicesystem. USA's befolkning ønskede et regeringsbetalt system, sagde han; Obamacare støtter forsikringselskaber og medicinalindustrien.

Flygtningekrisen kan kun løses gennem et fundamentalt skift i den økonomiske politik.

Af Helga Zepp-LaRouche

19. september 2015 – I disse, verdenspolitikens stormfulde dage, ser vi to, grundlæggende forskellige typer af politiske og finanspolitiske beslutningstagere: de, der ud fra et optimistisk menneskesyn fremlægger en klar vision for menneskehedens fremtid, og de, hvis kræmmer sjæl slet ikke lader nogen plads tilbage til noget som helst menneskesyn, men kun med tilbagevirkende kraft søger at opretholde deres magt og gæld fra fortiden, selv om disse for længst er ophørt med at være erholdelige. I de dramatiske ændringer, der vil finde sted i de kommende uger, vil vi kun kunne løse de problemer, vi står overfor, hvis det lykkes at vinde de europæiske nationer og USA for det nye paradigme, som BRIKS-nationernes økonomiske politik og Kinas »win-win«-politik med den Nye Silkevej repræsenterer.

Download (PDF, Unknown)

Uddannelse og assimilering af migranter reflekterer Tysklands politiske og kulturelle skift

17. september 2015 – En af de klareste afspejlinger af det kulturelle og politiske skift, der finder sted i Tyskland, er det forslag, som kansler Angela Merkel har stillet, og som støttes af nationens erhvervs- og industriorganisationer, om hurtigt at uddanne og integrere i arbejdsstyrken de hundreder af tusinder af migranter, der kommer ind i landet.

Merkel har allerede meddelt, at hun agter at fremskynde asylprocessen, således at de, der får lov at blive, lettere kan komme ind i arbejdsstyrken. *New York Times* rapporterede i dag, at regeringen har bevilget 2 mia. euro til undervisning i tysk til dem, der søger arbejde. Tidligere på ugen støttede landets fire største arbejdsgiverforeninger, der repræsenterer hundrede tusinder af foretagender, offentligt opfordringen om at give godkendte migranter hurtigere adgang til arbejdsmarkedet og til uddannelse i sprog og faglige kompetencer.

Tyskland har en aldrende befolkning og lider under alvorlig arbejdskraftmangel, med næsten 600.000 ubesatte jobs. Alexander Wilhelm, fra Sammenslutningen af Tyske Arbejdsgiverforeninger, sagde til *Times*, »Vi ser ikke beviser for, at flygtninge vil stjæle jobs. Vi har rekordhøj underbeskæftigelse og rekordhøje jobtilbud. Så arbejdsmarkedet er i øjeblikket i stand til at tilbyde nye muligheder.« Mange af flygtningene, især syrere, er tilbøjelige til at være unge og veluddannede.

Der er ingen, der foreslår, at dette bliver en simpel eller

nem proces, men kansler Merkel og ledere af foretagender peger på det eksempel, hvor østtyske arbejdere blev assimileret i en national økonomi efter Tysklands genforening. I sidste uge opfordrede store arbejdsgivere, såsom bilproducenten Daimler, til en revidering af tyske arbejdsmarkedslove, så asylansøgere hurtigt kunne komme i arbejde. Arbejdsgivere ser ikke blot dette som en måde at lette manglen på arbejdskraft, men også at integrere disse mennesker i det tyske samfund. »Vi må inkludere flygtninge i arbejdsstyrken og ikke bare efterlade dem på gaden«, sagde Gernot Hein, en talsmand ved industriselskabet ZF Friedrichshafen.

LPAC Fredags-webcast 18. september 2015:

Wall Street er død; Glass-Steagall og konkursbehandling nu

ISIS kan ikke bekæmpes uden hjælp fra Rusland

v/Jeffrey Steinberg

Wall Street er død, og USA's regering må gøre en ende på dets lidelser og sætte det under konkursbehandling under Glass-Steagall. Hvad sker der så? Hvordan ville en "New Deal" for det 21. århundrede se ud? Dette og mere diskuteres på aftenens webcast. Engelsk udskrift.

Wall Street is dead and the federal government needs to put it out of its misery beginning with a Glass-Steagall banking reorganization. What follows? What would a 21st century New Deal look like today? This and more discussed in tonight's webcast. This webcast was prerecorded.

LaRouche on Bankruptcy of the Fed, the Total FDR Approach
Federal Reserve Makes an Error Based on a Lie

Transcript- JASON ROSS: Good evening. This is the LaRouche PAC webcast for September 18, 2015. My name is Jason Ross, and joining me in the studio tonight are Jeff Steinberg from *Executive Intelligence Review*, and Benjamin Deniston from LaRouche PAC. As a note to our viewers, we are pre-recording this event on September 17.

So, to jump right in to our first topic, which is the economy and Wall Street. LaRouche's assessment is that Wall Street is breaking down; that we need Glass-Steagall, but that this can't be seen as one bill in isolation, but rather as part of an entire FDR approach to the economy. One in which value is placed on something real, rather than simply money. So, I'd like to ask Jeff Steinberg to come up and tell us what is going on in the economy; and what do we do?

JEFFREY STEINBERG: Thanks, Jason. Well, just in the last several hours, the Federal Open Market Committee announced that they will *not* raise interest rates. This comes in a

context in which virtually everyone who has a view of what's been going on inside the trans-Atlantic system is convinced that we are on the edge of a massive blow-out; something that goes way beyond what happened in 2007 and 2008 with the blow-out of the real estate bubble in the United States, which spread to the entire banking and insurance sector of the US. And then, over a period of time, spread into Europe. Nothing fundamental was done to change the nature of the situation; in fact, in the aftermath of the trillions of dollars of bail-out of Wall Street – in the range minimally of \$15-20 trillion in direct taxpayer bail-out of hopelessly bankrupt financial institutions, those institutions took the message very clearly. Continue with the same reckless, irresponsible gambling behavior, and once again, taxpayers will be looted to bail out the bubble.

So, here we are in 2015, seven years this month virtually this week, since the Lehman Brothers debacle, and the too-big-to-fail banks are bigger by both capitalization, by derivatives exposure, and by percentage of the US banking sector that they have a vise-grip control over; and they've continued with the same exact behavior. Dodd-Frank was a pathetic, sick joke; the Volcker Rule was never even intended to be implemented. All it was, was a diversion to prevent the only viable starting point for a meaningful solution; and that's the reinstatement of Glass-Steagall *exactly* as it was done in 1933 by Franklin Roosevelt, when Glass-Steagall was simply the obvious and necessary first step to launching a major economic recovery based on wiping out Wall Street's bubble, and moving toward state credit directed at job creation and real economic recovery. That same solution is required today; Wall Street is far bigger, is far more bankrupt than it was at the time of the 1929 Crash and the follow-on crashes that were inherited by Franklin Roosevelt when he was elected President.

The global derivatives alone, is in the range of \$1.5-2 quadrillion; and you've had a net decline in the actual global

GDP by any kind of measurement of real physical economy. The GDP numbers, of course, are completely hoked up; and are virtually useless because they reflect so much activity that is purely parasitical and has nothing to do with the needs of the real world population or the requirements of a real economic recovery. So, we are at the very edge of a blow-out of the entire global financial system. Centered in the trans-Atlantic region, you've got Wall Street, which is now the epicenter of this financial bubble that can never be paid, that is thoroughly worthless; and is a reflection of the extreme to which we've gotten into a money system in which everything is measured by money, and there is no concern whatsoever for real, physical economic measurements of wealth. Mr. LaRouche, as many of you undoubtedly know, has been the author of critical writings on the subject of how to measure real economic value. And he's developed several unique concepts; concepts of energy flux density, potential relative population density, that measure the actual physical capacity of the planet to sustain an expanded population.

Ultimately, the issue comes down to the fact that human beings are not animals. That human beings can conceptualize the future; can make decisions about the nature of the future that will inform policy decisions today. The greatest recent memory example of that kind of policy approach was the actions taken by President Franklin Roosevelt; and particularly in the first 100 days of his Presidency, where the Wall Street bubble was wiped out. The original Glass-Steagall Act of June 1933, completely broke up the Wall Street too-big-to-fail banks of that period; and established an absolute iron-clad separation between traditional commercial banks and investment banks and insurance companies and other institutions that engaged in wild speculative activity leading to the blow-out. And Roosevelt established the FDIC that insured citizens' deposits in the banks, to prevent future bank runs. That system worked effectively; we had no systemic crises from 1933 until 1999, when, under impeachment threat and under the cloud of other

scandals, President Bill Clinton capitulated to the like of Larry Summers, and signed into law the bill that repealed Glass-Steagall. There was no reason and no excuse for President Clinton to have done that at the time.

As a consequence of that action and other deregulation acts that followed after that, you had in a very short period of time, a build-up of the largest financial bubble in recorded history; which blew out in 2007-2008. It was bailed out – out of the hides of taxpayers – and then proceeded to build up once again to an even greater level. The Richmond Federal Reserve issued a report several months ago that basically said that were there to be a “new bail-out” of the banks in the event of a new banking crisis, the taxpayers would be obliged to more than they were obliged to in 2008, when the total bail-out fund made available to the banks was \$23.7 trillion. That is according to Senate testimony by Leo [neil] Barofsky, who was the Inspector General of the TARP program at the time. Now the Richmond Fed estimate is that the immediate figure of bail-out would be \$26.5 trillion; but that’s just a drop in the bucket. The entirety of Wall Street is hopelessly, irreversibly bankrupt, and the only viable course of action, for starters, is to reinstate Glass-Steagall.

By doing that, you immediately begin an audit of all of the US banks; and you separate out legitimate commercial banking activity from all of the gambling, all of the derivatives, all of the activities that should never have come under the umbrella of the FDIC under a Glass-Steagall system. The moment that that gambling debt is separated out, and is no longer subject to taxpayers’ bail-out, you will immediately have a blow-out of that entire system. Wall Street will vaporize, because some wise guy right off the bat will make a margin call; and in one fell swoop, the entire derivatives bubble, all of the insurance and gambling activities, the credit default swaps, all of those things will be gone. And basic message of Mr. LaRouche is “Good riddance!” This is a parasite

that has been destroying the real economy, the real conditions of life for the overwhelming majority of Americans and citizens around the world. So, we don't need it! Wall Street can basically disappear; it's already dead, and the fact that it hasn't yet been buried, simply means that there is a terrible stench over southern Manhattan.

So, this is the reality of the situation. I can just say, anecdotally, that in the last 48 hours, I've had discussions with two very prominent international bankers – one in London, one who commutes back and forth between London and New York – and they both said very bluntly, “The game is up. The system is hopelessly bankrupt. The mountain of debt that has been built up, the quantitative easing policies of the European Central Bank and the Bank of Japan, and until recently the US Federal Reserve, have created such a massive debt bubble that it is unpayable; and all it's doing is choking the life out of the real economy.”

So, what do we need to do? We need: 1. Glass-Steagall immediately; and this should be done preemptively, because we don't know whether we're going to wake up tomorrow morning to find out that we've had a blow-out of the whole system. Now, one of the reasons to be sure, that the Federal Open Market Committee did not go with the quarter-point interest rate increase today is because there were hysterical warnings. Reports this week by the Bank for International Settlements, the World Bank; absolute hysteria coming from people like Ambrose Evans-Pritchard – one of the leading mouthpieces for the City of London – writing in the *Daily Telegraph*, warning that there must be a massive new quantitative easing. No interest rate hike can be tolerated; the bubble has to be bailed out one more time. Otherwise, the sky will fall in, and we're all doomed.

Well, the reality is, the sky will not fall in if Glass-Steagall is followed by an orderly process of emission of credit through the existing commercial banks for viable

projects, capital investment in critically-needed infrastructure projects, job creation projects, and emphasis on those programs which represent the kind of science-driver policy that Franklin Roosevelt enacted particularly with the launching of the Tennessee Valley Authority. So, there is no magic here. Wall Street is gone; it's finished. There is nothing that can be done to salvage it. And the more that it's kept from being buried, the more the pain will be inflicted. We need a series of emergency steps; we need directed Federal credit to inject capital into the legitimate commercial banks, because those banks will be greatly under-capitalized because they've been looted in the post-Glass-Steagall period. So, we need not only Glass-Steagall in the United States, but we need it internationally. And I am confident, based on some of the recent developments in Europe – particularly some of the dramatic shifts that we've seen in Germany in the past several weeks – that a Glass-Steagall action by the US Congress will be rapidly followed in Europe and in other critical parts of the world.

But then the critical thing is the full FDR agenda. Roosevelt used the Reconstruction Finance Corporation, which had been created by Herbert Hoover, as a quasi-national bank structure through which to provide credit for job creation. Both jobs that fulfilled an urgent emergency need because of the massive rates of unemployment; and secondly investment in capital-intensive programs, again, typified by the TVA. So that by the time we reached the late 1930s, when war had already erupted in Europe and President Roosevelt knew it was inevitable that the United States would be brought into the war, we had built up productive capacity in this country; through modernization of infrastructure, through revival of manufacturing and particularly the machine tool sector, through the kind of innovative scientific and technological work being done already through projects like the TVA. And it was those programs that made it possible for the United States to carry out the biggest military mobilization in human recorded

history, to defeat fascism both in Europe and Asia.

So, in the current context, we want to avoid war at all costs, because war means thermonuclear war of extinction. But in all other modes, the lessons and the policies that were adopted by Franklin Roosevelt are exactly what must inform the policies that are carried out right now. That means, by the way, that Glass-Steagall must be immediately enacted preemptively in order to create the foundation of a functioning, effective commercial banking system with Wall Street buried and long gone. And actions along those lines will also have the further beneficial effect of ending the Obama Presidency; because he's been nothing but a tool of those Wall Street and London interests that will be basically vaporized by the kind of policy initiatives that Mr. LaRouche has been spelling out.

So, we're in a moment of crisis. As I say, people whom I spoke to in London and New York are absolutely crystal clear on the fact that the system is doomed and it's a matter of days and hours, and perhaps weeks and not much longer than that before some incident, some factor will trigger the detonation of the entire system.

ROSS: Moving over to the strategic situation involving Syria and Russia, this is the institutional question for this week. It says:

"Mr. LaRouche, Secretary of State John Kerry called his counterpart Sergei Lavrov and re-affirmed the US commitment to fight ISIL terrorist groups in Syria with a coalition of more than 60 countries – of which Assad could never be a credible member, according to Kerry – and emphasized that the US would welcome a constructive Russian role in the anti-ISIL efforts. The Russian Foreign Ministry said that during the call, Mr. Lavrov again stressed the need to form a united front to fight

terrorist groups in Syria. In your view, can there be a collaborative process leading to the inclusion of Russia in the counter-ISIL efforts?"

STEINBERG: In a moment, I want to go to the notes that I took during that discussion with Mr. LaRouche, because I want to present his formulations very precisely. But let me start by saying that some elements of the question I think have to be commented on. The idea that there is actually a coalition of 60 countries fighting against ISIL today is in and of itself a fraud. How can you have a coalition that's fighting against ISIL, when it includes Saudi Arabia, Kuwait, Turkey, and Qatar, who are the four leading countries in the region who have promoted and facilitated the rise of ISIS? In fact, you'd have to go all the way back to the late 1970s and '80s when we were labelling what became al-Qaeda as mujahideen freedom fighters, because they were terrorists who were financed and recruited by the United States, Britain, France, Israel, Saudi Arabia and others, to go into Afghanistan and wage warfare against the Soviet Red Army. When the Soviets left Afghanistan, those networks remained intact and turned their sights against the West, against the United States, as anybody with a brain would have anticipated and forecasted. So, the United States bears responsibility, along with the Saudis, along with the British, along with other Gulf countries, for creating this terrorist fiasco in the first place. Jihadist terrorism as it exists today, would not be the global threat that it is today, were it not for the actions that were undertaken to create these organizations that were ostensibly put together to fight against the Soviets.

So, there's a real irony here. To this day, Saudi Arabia is widely known to be the largest financier and overall promoter of the spread of Salafist Wahabi terrorism around the globe. The Saudis have not taken in any of the refugees from the wars that are Obama's wars in Libya, Syria, Iraq, Afghanistan; but

very cutely, they offered to build 200 Wahabi mosques in Germany alone, in order to provide religious training to the 800,000 Syrian and other Middle East and North African refugees that Germany will be taking in this year. In other words, the Saudis are saying, "We'll come in there, and we'll create another generation or two generations of new recruits to Salafist terrorism." So, with that in mind on Saudi Arabia, with the fact that Obama's wars in Libya, in Syria, in Iraq, have been responsible for the emergence of the Islamic State. The fact that Turkey has been making billions of dollars in black market profits for President Erdogan's AKP Party as part of the support for the Islamic State and for the Nusra Front, simply tells you that this idea that there is a coalition of nations fighting against the Islamic State and Syria, is an absolute preposterous fraud. It's untrue; it never happened, and it hasn't happened.

What has happened is, as we've been discussing over several weeks now on this Friday night broadcast, is that Russian President Putin instituted a brilliant flanking move, by sending Russian military equipment, Russian military personnel, into Syria at a point that the onslaught from these Saudi- and US- and British-backed Salafist terrorists had reached the point where the survival of the Assad government was in jeopardy. So, Russia has stepped in, and Russia is now building up the military force capabilities; they're establishing an air base south of the Syrian town of Latakia on the north Mediterranean coast of Syria. They're building up a new naval facility. They've already airlifted and boatlifted into Syria significant military equipment – tanks, artillery pieces, and other capabilities including fighter planes. So that within a very short period of time, and this is fully at the invitation of the Syrian government through established treaty agreements between Russia and Syria that go back a long time, that in some cases predated Russia, and went back to the Soviet period.

So, what the Russians are doing in Syria is legal under international law, and under bilateral treaty agreement between Syria and Russia. And so therefore, the Russians are on the verge of launching conventional military operations – ground and air operations – against the Islamic State. We don't know for certain whether that will happen; we don't know for certain how many Russian troops will be sent in to Syria. But what we do know is that the mere fact that the Russians made this move, has fundamentally altered the strategic surface in the Middle East as a whole, and more broadly, on a global scale. So, this was a crucial flanking initiative by Putin, and were there to be an agreement between Russia and the United States to cooperate in a genuine campaign against the Islamic State, and against the Nusra Front, and against the Army of Conquest, which is the latest name for another element of the Saudi-bankrolled Salafist terrorist apparatus. Under those circumstances, so long as Putin was in the driver's seat and Russia was playing a leading role and President Obama was sidelined all together, this could work.

What Mr. LaRouche said is,

“Without Russian participation, any such effort would be doomed to complete failure. And by inclination, President Obama will wish to see that process fail. So therefore, any effective military operation combined with a diplomatic initiative, has to begin by removing President Obama's influence, which is one of the main blockages towards an effective operation. Obama has to be induced to back down, or he will make a mess of everything. Obama is an ugly loser; and nothing should be done to encourage Obama. And so, action is needed, surely; and that action must be taken under the Putin leadership.”

And Obama can, of course, be included; he can play a token role. He can even take credit to an extent; but under no circumstances can he actually have a real say in how such an operation is going to be conducted.

Now, President Putin has made three proposals, very specifically. He will be giving a major address at the UN General Assembly at the end of this month, and in that speech, we already know his intention is to call for a creation of a genuine, serious committed coalition to wipe out the scourge of terrorism. Secondly, he has made it clear that he would like very much to have a face-to-face, sit-down meeting with President Obama on the sidelines of the UN General Assembly in New York. They'll both be in town at the same time. Perfectly normal for such a discussion to take place, and the White House is terrified over the prospect of such a meeting. Why? Because they don't understand what Putin is doing. They don't understand how his mind works. And they're afraid that any such meeting would be impossible for Obama, because you could never bring in a teleprompter that anticipates in advance everything that the President would be saying in his discussion with Putin.

So, yes, there is a possibility, but, as Mr. LaRouche said, you've got to humiliate Obama into a corner. Now, you've had a dramatic shift just in the last several weeks, in which Europe, the leading countries in Europe, namely Germany, first, and now France along with that, have realigned in a fundamental way. The Europeans were *terrified*, even before the Putin initiative in Syria. They were terrified that Europe was headed for another world war to be fought on European soil, but this time, centered around the Ukraine situation. This would be a thermonuclear war, perhaps beginning as an exchange of tactical nuclear weapons, because both sides are building up large arsenals of modernized tactical nuclear weapons, right in the center of Europe.

But the Europeans were terrified of the war danger.

President Putin, as part of the Normandy Four discussions, and as part of the Minsk agreements, has clearly made a move to ensure that the ceasefire that began September 1st, is being fully enforced by the Russian minorities in the Donbass region in Eastern Ukraine. And so, the Russians have taken definitive steps to de-escalate the danger of a war of that sort in Europe.

Leading European statesmen, people associated with the European Leadership Network, former defense ministers, former heads of state, former foreign secretaries, have come out and said, we must take actions to de-escalate, to reduce the danger of thermonuclear war, general war, in Europe. And as a part of that concern, that real existential fear about that war danger, the Germans first, and now joined by the French, have said that they would fully support President Putin's initiative in Syria, and would welcome the idea of sitting down in an inclusive collaborative way with Russia, to solve the Syria problem, just as the Normandy Group has been making progress in de-escalating the danger of war over Ukraine.

The German population opened their arms and their hearts to the refugees from the Middle East, from North Africa, and this also has changed the character of the German leadership in Europe. Instead of taking the lead in pushing for murderous austerity, the Germans have now taken the lead in showing genuine compassion, and a willingness to go out of their way to basically save the lives of these hundreds of thousands, millions, of refugees fleeing into Europe from these Obama wars in North Africa and the Middle East.

So, that's a fundamental break in the situation, and now, between Russia and the Europeans, you have a situation in which you don't have to go to Obama for Obama's approval. With European backing, with a new Russian fact on the ground – Russian forces now actively engaged on the ground in Syria, through airlifts and boatlifts that have been ongoing for weeks –you now have a different situation.

Mr. LaRouche concluded by saying, Obama is almost stymied. He's been weakened. He's been cornered. And the next step is to invoke the 25th Amendment, and remove him from office altogether. The crisis around the death of Wall Street, and the need for a fundamental revolution in policy, a return to FDR, and the need to remove Obama to be absolutely certain that the danger of a thermonuclear war of extinction is eliminated – these two situations now converge, and there is nothing more important, now that Obama has been weakened and marginalized, than to have him removed from office by Constitutional means, so that we can actually move on to genuinely solve these crises – whether it's Syria, with a critical role by Russia; or whether it's wiping out Wall Street, and replacing it with a Glass-Steagall-FDR system.

In both cases, Obama's the blockage. The crisis is here and now. So, let's use the Constitution to solve the problem.

JASON ROSS: For a final topic today, we're going to talk about the discussions that have been taking place among Russia, South Korea, and China shaping up towards the creation of a North Asia Development Bank that would include the Koreas, Russia, China, and Japan. This comes in the context of the Eastern Economic Forum in Vladivostok, held directly after the Victory Day celebrations in China at the beginning of this month, where Russian President Putin and Korean President Park were very prominent guests of President Xi.

Lyndon LaRouche responded to the development around the possibility of this North Asian Development Bank by stressing the necessity for completing, building, the Kra Canal, a project whose recent planning goes back to the 1980s, to build a canal across the Isthmus of Kra in Thailand, relieving the overburdened Straits of Malacca, providing new transportation route, development for the region, especially today, as seen in the context of the New Silk Road.

I'd like to ask Benjamin Deniston, who has some remarks on this topic, to tell us about the Kra Canal.

BEN DENISTON: Thanks, Jason. Just to open up, I think this is an excellent counterpoint to what we just discussed with the insanity of Wall Street, and the Wall Street system. The Wall Street idea of money, this money system that is now blowing out, where there's this religious belief in the value of money per se, and this insanity around trying to defend this bubble, which is full of financial assets which don't actually mean anything.

Now you contrast that with what was just referenced, with what China is doing in collaboration with Russia, the BRICS nations, their other allies, other nations they're working with around the world, in this completely new orientation, where they're created institutions, new financial institutions – some might say new monetary institutions: like the Asia Infrastructure Investment Bank (the AIIB); or as Jason just mentioned, the discussion of a prospective North Asian Development Bank.

So, new financial institutions, new financial structures, to deal with what some people might call money. I think what Mr. LaRouche would define, more rigorously, as credit, as distinct from simply a monetary policy. Institutions to provide credit, specifically for projects like the Kra Canal.

Now, if we can get the first graphic up on the screen: (Figure 1). Now, we're particularly talking about a region in Southeast Asia, and currently all shipping that goes from East Asia – from China, from South Korea, from Japan, from this entire region, which has a substantial amount of economic activity – any of the shipping from this region that goes to India, to the Mediterranean, up into Europe, goes through [the Straits of Malacca] – and including the discussion on China's

work on the New Maritime Silk Road, which is the maritime aspect of their Silk Road project, cover this exact same territory as well.

The shipping goes through a very congested bottleneck, which you can see displayed here, the Malacca Straits. Here you have a very narrow canal, a very narrow region, which currently is something on the order of one-fifth of the entire world's trade. Not just for this region. But if you take the entire world trade, something on the order of one-fifth goes through these narrow straits.

If you bring up the second graphic (Figure 2), you can get a sense of the scale of this. This was from a 2013 video production by the LaRouche PAC, which you can find linked to the video description here. It's entitled "The Kra Canal and the Development of Southeast Asia, produced in 2013." But in this graphic from that video, you can see that through these Straits of Malacca, which we just saw in the previous map, in 2012, for a representative year, you had something like 90,000 ships travelling through those straits, which was around three times the combined number of ships that travelled through the Panama Canal and the Suez Canal.

So the Panama and Suez Canal combined, times three, is the number of ships passing through the Straits of Malacca. And at the time of our production of this video, it was estimated that the traffic through the Malacca Straits was going to be increasing by about 20% each year, putting on a direction to rather soon reach just a maximum capacity. You can only fit so many ships through this region. And it's also relatively shallow, making it difficult for larger ships to even be able to get through this region at all.

So, it has been long known that this particular point in Southeast Asia, these Straits of Malacca, is a critical bottleneck for world trade, and world development. If you're going from East Asia to India, you've got to pass through this

region. If you're going from East Asia into the Mediterranean, you have to pass through this region. If you want to go from East Asia into Europe, to the Atlantic in this route, you have to pass through particular region.

There's been a long-standing proposal to develop a new shipping route, a new canal through Thailand, through the Kra Isthmus, and you can see this on the third graphic (Figure 3) here displayed. Again, a screen shot from our video, which presents this entire project, and its history in greater detail. Now you can see the path running through this rather narrow isthmus, through Thailand, through the Kra Isthmus. And here we have the proposal to make this canal, which would cut out the need to go through these Straits of Malacca. This would cut off something like 1000 miles from the trip, from the South China Sea into the Indian Ocean – not a huge, a modest reduction in the actual distance travelled. Not the biggest in the world, but something certainly significant.

But probably more important than the distance, is this would be a keystone project in just alleviating this bottleneck for this whole region, and being able to rapidly expand trade, and facilitate the continued expansion of trade through the Maritime Silk Road, from the developments in Asia, East Asia, in particular, again over to India, and as you can see in the fourth graphic (Figure 4) here, if you pair this with the recent incredible developments with Egypt's development of the New Suez Canal, and we pair that with this prospect for a Kra Canal, you have a completely new potential for economic linking between the Pacific Ocean, between China, Russia's eastern borders, South Korea, Japan, this entire region, through the Kra Canal to India, to the entire Indian Ocean, up through the New Suez Canal into the Mediterranean, into Southern Europe, and then into the Atlantic.

So we have a new picture of linking, as LaRouche was saying earlier today, the entire Pacific, the Atlantic, in a completely new way.

Again, I'd like to direct people to the feature video that we produced in 2013 on this subject, The Kra Canal and the Development of Southeast Asia. You can see this in graphic 5 (Figure 5), just an advertisement for the video.

As we discussed there, this project has a long and important history, designs going back to the 70s, and earlier, and in particular, Mr. LaRouche's important role directly in the early '80s, with his Fusion Energy Foundation, and his Executive Intelligence Review magazine sponsoring, in collaboration with the government of Thailand, collaborators from Japan, in sponsoring a series of conferences dedicated to the development of Southeast Asia, to the building of the Kra Canal, which Mr. LaRouche himself attended in the early '80s on this subject.

And so it's only appropriate now, given the shifting world economic dynamic towards China, towards the BRICS, that we're seeing come back up and being put back on the table, as a perspective development project now.

I'd just like to conclude by looking at – again, I think this is an excellent case study in the type of shift in thinking that we need in the United States now. The difference between this insanity of Wall Street, where people are panicked about defending money that doesn't mean anything. Money that has no actual existence in terms of any actual physical activity in the real economy. A completely worthless speculative bubble.

Versus what we're seeing with things like the prospect for the Kra Canal, the construction of the Suez Canal. You have new financial institutions being developed, the Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB), the North Asian Development Bank, the New Silk Road Development Bank. We have new financial institutions ready to create the credit to invest in these types of actual development projects. Projects that actually physically transform the physical economic potential of – as the case of the Kra Canal. Not even of this

entire region, but really of the whole world economy. You're talking about a region which currently – around one-fifth of the entire global trade goes through this region.

So, if you're going to reduce the time of trade through this region, if you're going to lower the physical costs, you're having a net physical impact on the entire world economy. You're lowering the physical costs of the goods, and in effect, you're raising the physical value provided to the entire world economy by those goods, by investing in these types of projects which can facilitate this whole process more efficiently.

It's a useful case in the use of actual credit, a real credit system, to invest in real physical development, which actually has a measurable, understandable increase in the productive powers of the world economy. As measurable increase in the physical wealth, the lowering of the physical costs, increasing the physical wealth of the productive process of the entire world economy.

So I think this is one among many of a critical lesson for what the United States needs to start doing, and thinking towards, in a post-Wall Street era. And this should remind us of what we used to do, we did under Franklin Roosevelt, of the types of real physical investment policies which contribute to creating a higher order future for our country, for the coming generations. And this is absolutely what we need today.

I think that Mr. LaRouche's remarks about emphasizing the Kra Canal is an incredibly important and exciting keystone development for this entire perspective, and it shows us, again, another resounding clear message of where the rest of the world is going, where the rest of the world is going in creating a new economy, a new economic stage, a new higher-order future for their societies. And this is just another message for the United States to get away from the control of Wall Street, and get serious and participate in this type of

development, these types of projects.

JASON ROSS: Thank you, gentlemen. That will conclude the webcast for this evening, so thank you for joining us, thank you for your support, past, present, and future – and we will see you again.

Friday, September 18, 2015

Sputnik fremlægger igen EIR's Jeffrey Steinbergs standpunkt om bekæmpelse af ISIL gennem russisk-amerikansk samarbejde

19. september 2015 – I hvilken retning, det skal gå i Syrien og Irak, blev indikeret i en reportage i Sputnik i dag med titlen, »USA har brug for Rusland for at besejre ISIL, på trods af modstanden fra de allierede i Mellemøsten«. Den citerer *EIR's* Jeffrey Steinbergs[1] udtalelse om, at den syriske præsident Bashar al-Assad inviterede Rusland ind i Syrien, og den irakiske premierminister Haider al-Abadi inviterede USA ind i Irak; derfor kunne de to stormagter let afgøre komplementære zoner for luftangreb og støtte til militæroperationer, hvor USA lægger mere vægt på ressourcer i Irak, og med Rusland, der hjælper i Syrien. »En logisk aftale ville udgøre et knibtangsangreb på Islamisk Stat fra begge

sider«, forklarede Steinberg. »Det betyder, at det er mere end 'konflikt-afspænding' mellem styrkerne, men mere er en faktisk koordinering af styrkerne.«

Steinberg påpegede, at den russiske præsident Vladimir Putin har gjort det klart, at han ville arbejde sammen med den amerikanske præsident Barack Obama om bekæmpelse af Islamisk Stat. »Putin lægger pres på Obama for at få et møde på tomandshånd i New York City på sidelinjerne af FN's Generalforsamling, og dette er noget, der kunne blive positivt mht. Syrien-Irak«, sagde Steinberg. Problemet er fortsat de fire stater, der støtter ISIS imod Assad. »Tyrkiet, Saudi Arabien, Qatar og Kuwait ønsker stadig et salafist-regime i Damaskus, og dette er ikke i USA's eller Ruslands interesse«, sagde han. »Skiftende alliancer er mulige under disse skrøbelige og hurtigt skiftende vilkår.«

Resten af Sputnik-artiklen citerer Ivan Eland fra Independent Institute, og som omhandler den katastrofe, der er overgået det amerikanske uddan-og-udstyr-program for syriske modstandskæmpere imod ISIS. »Virkningerne af dette program bør ikke overdrives«, sagde han. »Det antal, der er blevet uddannet af USA, har været meget ringe, fordi de fleste modstandskæmpere ikke ønsker at bekæmpe Islamisk Stat.«

<http://sputniknews.com/military/20150919/1027226255.html>

[1] Se: LPAC Fredagswebcast med Jeffrey Steinberg, 18. sept.: <https://larouchepac.com/20150918/friday-webcast-jeff-steinberg-september-18-2015>

Betydningsfuldt skift: USA og Rusland indleder militær dialog om Syrien

18. september 2015 – Telefonsamtalen den 15. sept. mellem den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov bar frugt i form af en drøftelse over telefon mellem den amerikanske forsvarsminister Ash Carter og den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu, her til morgen – den første kontakt mellem USA's og Ruslands militær siden marts 2014, da USA ensidigt suspendede kontakt.

Carter og Shoigu »drøftede områder, hvor USA's og Ruslands perspektiver overlapper hinanden, samt områder, hvor de divergerer«, iflg. en udtalelse via e-mail, som Pentagons pressesekretær Peter Cook udsendte. »De aftalte at yderligere drøfte mekanismer for 'dekonfliktion' (reduktion af spændinger, der kan fremme konflikt) i Syrien og kampagnen til bekæmpelse af ISIL.« Desuden understregede Carter, iflg. erklæringen, behovet for en diplomatisk fremgangsmåde for en politisk overgang, parallelt med de militære konsultationer. »Både den amerikanske og den russiske minister aftalte at fortsætte deres dialog«, slutter udtalelsen.

En højtplaceret embedsmand fra forsvaret sagde til reportere ved Pentagon, i en diskussion om baggrund, at den 50 minutter lange telefonsamtale, som Carter beskrev som »konstruktiv«, var resultatet af en anmodning fra russerne igennem Kerry. Embedsmanden sagde, at Shoigu var den, der bragte spørgsmålet

om russiske militæraktiviteter i Syrien på banen, som han beskrev som defensive og tænkt at skulle honorere forpligtelser, som Moskva har indgået over for den syriske regering. Embedsmanden understregede gentagne gange, at morgens telefonsamtale blot er begyndelsen på denne dialog, og at dialogen har til hensigt at undgå fejlregninger og misforståelser mellem anti-ISIS-koalitionen og Rusland. Da han blev presset af reportere, sagde embedsmanden, at den syriske præsident Bashar al-Assads fremtid ikke var emnet for samtalen, men at det snarere var kampen mod ISIS.

Den udkomne tekst på den russiske side var enslydende. »Under en timelang samtale, drøftede ministrene detaljeret situationen i Mellemøsten generelt og situationen i Syrien og Irak i særdeleshed. Hovedvægten lå på behovet for at koordinere den bilaterale og multilaterale indsats for at bekæmpe international terrorisme«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, der tilføjede, at de to parters synspunkter om ISIS overlapper hinanden i de fleste spørgsmål, rapporterer Interfax. »Ministrene bekræftede genoprettelsen af kontakt mellem de to landes forsvarsagenturer og aftale at fortsætte konsultationerne«, sagde Konashenkov.

**LaRouche-bevægelsen vil være
massivt
til stede hver dag ved De**

forenede Nationer, New York City

18. september 2015 – Jeg hedder Diane Sare fra LPAC Policy Committee, og jeg taler fra Manhattan foran FN, der fejrer sin 70-års fødselsdag her i New York City. Lad mig sige det diplomatisk, at præsident Barack Obama er et r..h.. . Han er blevet fuldstændig udmanøvreret af handlingerne foretaget af den russiske præsident Vladimir Putin, der korrekt har besluttet at intervenere militært i Syrien for at knuse ISIS og forhindre den tvungne afsættelse af præsident Assad på kort sigt. Faktisk er præsident Obama blevet så destabiliseret af disse nylige handlinger, at han ikke engang har været i stand til at besvare præsident Putins forslag om, at de to bør mødes privat på sidelinjen af FN's Generalforsamling, der vil finde sted her i de næste tre uger.

Download (PDF, Unknown)

**USA: Federal Reserve har,
ligesom Wall Street, næsten
nul værdi:
Dump Wall Street og den
grønne politik**

Leder, 19. september 2015 – Lyndon LaRouche har følgende kommentarer, efter han var blevet briefet om den respons, *EIR*

har fået fra flere økonomer om Federal Reserves ikke-handling mht. at hæve diskontoen, og Janet Yellens (direktør for Fed) løgnagtige retfærdiggørelse af denne ikke-handling:

Jeg har altid advaret imod dette. Federal Reserve-systemet og Wall Street er kernen i problemet. De er totalt bankerotte, og dog udøver de politisk kontrol over regeringen, når de rent faktisk er værdiløse.[1] Vi må begynde med at vise, at Wall Street har langt lavere værdi, end de repræsenterer – at de faktisk er bankerot. Vi må have en generel reform, der fjerner Wall Street.

USA nægter at anerkende sandheden, at Wall Street forhindrer en økonomisk genrejsning. Vi må nedskrive Wall Street til dets værdi på næsten nul. Vi har et mere ekstremt tilfælde, end FDR stod overfor, da han lukkede Wall Street ned, men det må udslettes, for ellers bliver der ingen genrejsning.

I Europa er den grønne politik den faktor, der er mest skærpende i at holde Europa nede. Der er lighedstegn mellem at blive den grønne politik kvit og at dumpe Wall Street.

»Kaos« er en underdrivelse af denne ting. Folk vil ikke høre – vi må lukke Wall Street ned. For at gøre det, må vi smide Obama ud af embedet. Se på Wall Street i 1920'erne og '30'erne, og se på, hvad FDR gjorde.[2] Den aktuelle situation er langt værre end i FDR's tid. Det findes intet, undtagen pseudo-værdier, i de banker – afskriv dem!

Gå tilbage til Bertrand Russels indflydelse i begyndelsen af det 20. århundrede, sammen med de politiske mord på amerikanske præsidenter. Bush, Cheney, Obama – fire embedsperioder med dette – plejede hver uge at udstede rapporter om den »lempelse«, der havde fundet sted i den uge, hvor man hver uge fik mere og mere kvantitativ lempelse (pengetrykning), i stedet for at sætte hele foretagendet under konkursbehandling, lige på stedet.

Vi har sænket arbejdskraftens produktivitet med den grønne

politik og kvantitativ lempelse. Nu er Wall Street håbløst bankerot. Det er ikke dinosaurerne denne gang, der uddør – det er bankiererne.

[1] Se: Video, Lyndon LaRouche: »Om det amerikanske, økonomiske System«

[2] Se: Tema-artikel: »Wall Street er bankerot, og Obama gennemtvinger ved magt et termonukleart Armageddon: Foregrib! FDR's Første 100 dage«

Vil Obama og Putin mødes i New York?

16. september 2015 – Præsident Obama og den russiske præsident Vladimir Putin vil være i New York City samtidig, under samlingen af FN's Generalforsamling senere på måneden. Det er dog imidlertid endnu uvist, hvorvidt man kan arrangere et møde mellem de to eller ej, for at drøfte Syrien eller andre relevante spørgsmål. *New York Times* rapporterer, at Det Hvide Hus er »delt af en debat over, hvorvidt de skal mødes for at forsøge at afklare deres uoverensstemmelser før krisen«. På den ene side er de, der argumenterer med, at løsningerne på både problemerne i Ukraine og i Syrien går gennem Moskva, og derfor bør vi forhandle med dem. »Men der er imidlertid andre, der er bekymrede for, at en accept af et møde blot ville være en fordel for hr. Putin og belønne en international tyrant.«

Uanset imidlertid, om denne splittelse er reel eller ej, så ved Det Hvide Hus tydeligvis ikke, hvad det er, Putin foretager sig. I går talte den amerikanske udenrigsminister John Kerry med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov for tredje gang på ti dage, for at klage over den russiske,

militære deployering i Syrien, »Men amerikanerne var stadig ladet tilbage i forsøg på at fatte hr. Putins intentioner og spekulere over, om han kunne presses til at blive en mere konstruktiv spiller omkring Syrien, som de sagde, han havde været under forhandlingerne omkring Iran.« Det Hvide Hus' pressesekretær Josh Earnest sagde i går, at Obama vil være villig til at forhandle med Putin, hvis han (Obama) »afgør, at det ville fremme vore interesser«. Ved »vore interesser« mener Earnest, at Rusland skal tilslutte sig politikken med regimeskift, hvilket Putin selvfølgelig aldrig vil gøre.

I Pentagon taler forsvarsminister Ash Carter ikke med sin russiske modpart, forsvarsminister Sergei Shoigu. Dette blev bekræftet af pressesekretær Peter Cook, der i går i en rutinemæssig briefing til pressen, og senere i en opfølgende udtalelse, sagde, at Carter på dette tidspunkt ikke ser nogen grund til at åbne en kanal til Moskva, mens Kerry har førertrøjen på. Cook bekræftede også, at der heller ikke finder drøftelser sted på højeste militære niveau.

Associated Press mener, at Pentagon er blevet sat ud på et »sidespor« mht. drøftelser med Rusland om Syrien, og antyder, at det skyldes en plan, der kommer uden for Pentagon selv, selv om de ikke uddyber dette. De bemærker imidlertid, at Carters afvisning af at ville forhandle med sin russiske modpart er et skift i forhold til Chuck Hagel, Carters umiddelbare forgænger, der »foretog flere telefonopringninger til Shoigu for at give udtryk for sin bekymring over Ruslands annektering af Ukraines Krim-region«.

Fhv. tysk udenrigsminister Genscher: Samarbejde med Rusland afgørende for at løse globale problemer

17. september 2015 – I en tale i dag under et arrangement til minde om 70-året for underskrivelsen af Potsdam-aftalen i 1945, understregede fhv. tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, at den eneste måde at løse de vanskelige, globale problemer, som verden står overfor, på, er ved at samarbejde meget tæt med Rusland.

»Globale og europæiske udfordringer kan kun løses ved at samarbejde med Rusland, og bestemt ikke arbejde imod vores betydningsfulde partner i Europa«, sagde Genscher, som både Sputnik News og avisen *Pottsdamer Neueste Nachrichten*, blandt andre medier, rapporterede. Den forhenværende minister understregede, at der må være en aktiv »reset« af den Europæiske Union, så den bliver i stand til både at leve op til nuværende og fremtidige politiske udfordringer.

Foto: Hans-Dietrich Genscher

Ruslands NATO-udsending:

Det er op til NATO at genetablere en militær dialog med Rusland

17. september 2015 – Ruslands permanente repræsentant til NATO, Alexander Grushko, rapporterer, at hans regering på det seneste har modtaget »gentagne« indikationer fra NATO om, at det ville være en god idé at genetablere en NATO-Rusland-dialog på det militære niveau og med begyndelse i etablering af en direkte hotline for at udveksle informationer, med det formål at forhindre farlige militære hændelser«. 'Rusland bag Hovedoverskrifterne' og Sputnik News rapporterede begge om Grushkos bemærkninger i dag og påpegede hans udtalelse om, at »Den russiske side har ingen fordomme imod en sådan form for kontakt«.

Grushko understregede, at »det ikke var os, der skar kommunikationslinjerne over, så hvis NATO seriøst mener, at en militær dialog er en seriøst stabiliserende faktor, så bør NATO tage det første skridt i genopretningen af den normale dialog, der har eksisteret mellem os som en del af Ruslands/NATO-rådet nu i mange år«.

Med Moskvas angivelige involvering i Ukraine-konflikten som påskud, afskar NATO den 1. april sidste år ethvert civilt og militært samarbejde med Rusland.

Foto: Alexander Grushko

USA: Udenrigsminister Kerry ønsker direkte diskussioner mellem det amerikanske og russiske militær om Syrien

17. september 2015 – I går afslørede den amerikanske udenrigsminister John Kerry, under en fælles begivenhed med sin modpart fra Sydafrika, hvor pressen var til stede, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov havde foreslået direkte diskussioner mellem de to landes militær (USA og Rusland) om Syrien, og han havde gjort det klart, at han, Kerry, støtter dette forslag kraftigt. Dette finder sted, endnu mens Obama fortsat afviser at mødes med Putin, når de begge deltager i FN's samling senere på måneden.

»Russerne foreslog, at vi tager en drøftelse og et møde mellem de to landes militær med det formål at diskutere spørgsmålet om, præcis hvad der skal gøres«, sagde Kerry. Han gjorde det klart, at han mener, sådanne diskussioner vil være nyttige. »Ord vil ikke kunne besvare alle spørgsmålene her; det er handlinger, og det er det, der vil blive afgjort ved at gå frem på meget specifikke måder, men man må have en drøftelse for at kunne gøre dette. Det er af afgørende betydning at undgå misforståelser, fejlregninger og at ikke bringe os selv i vanskeligheder, når vi antager noget, og denne antagelse så er forkert. Så jeg tror, at man i denne slags situation må sikre, at man har med virkeligheden at gøre, og det kan kun ske gennem den form for drøftelser, der er blevet foreslået.«

»Det er også sandt, at, hvis Rusland kun fokuserer på ISIL«, som Lavrov havde erklæret under deres telefonsamtaler, »og hvis der er kapacitet til samarbejde, som jeg diskuterede for et øjeblik siden, så er der stadig en vej frem for at forsøge

at få en politisk forhandling og et politisk resultat«, fortsatte Kerry. »Og med store nationers adfærd, i særdeleshed nationer med enorm magt, er det vigtigt at sikre, at man udforsker disse muligheder grundigt og ikke kommer til forhastede konklusioner, der er baseret på fejlskøn.«

Lyndon LaRouche responderede med at sige, at Kerry er en svækling og en opportunist; det, vi må gøre, er at skaffe os af med Obama.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry

Rusland: Formand for Statsdumaen, Naryshkin: Dialog med Assad en nødvendighed

16. september 2015 – Under en tale tidligere i dag i OSCE's parlamentariske forsamling i Ulan Bator, Mongoliet, lagde formanden for den russiske Statsduma Sergei Naryshkin ikke skjul på, hvad der vil føre til en løsning i Syrien, og det er ikke den aktuelle, af Obama anførte, krig.

»Vi bør drage nødvendige, praktiske slutninger. Så Rusland opfordrer det internationale samfund til at indlede en dialog med de syriske myndigheder og arbejde sammen for at bekæmpe terrorisme. Kun dette vil være med til at stabilisere situationen i Europa«, sagde han, rapporteret af Sputnik. Det er uacceptabelt at retfærdiggøre nationalisme, ekstremisme og

terrorisme, og denne politik må være inkluderet inden for rammerne af OSCE, fortsatte Naryshkin. »USA's og NATO's grove indgriben i Iraks, Libyens og Syriens liv har ført til konflikter og hundrede tusinder af menneskers død. Hvilken enorm indsats må det ikke have taget at frembringe og nære den terroristiske ISIL-organisation under sloganet om demokratiske friheder«, tilføjede Naryshkin. Naryshkin argumenterede endvidere, at, uden den syriske hær ville ISIS allerede være i Europa.

Den syriske præsident Bashar al-Assad gentog Naryshkins standpunkt i et interview med de russiske medier:

»Fakta er, at, siden denne koalition begyndte at operere, har ISIS/ISIL spredt sig. Koalitionen er med andre ord en fiasko og har ingen reel indflydelse på jorden«, sagde Assad. Ifølge Assad nægter USA at anerkende, at den syriske regeringshær er den eneste styrke i landet, der kan bekæmpe ekstremistgrupperne på jorden. Han påpegede USA's invasion af Irak i 2003 som roden til problemet i Syrien.

»Som en konsekvens var begyndelsen af den syriske krise, eller det, der skete i begyndelsen, et naturligt resultat af krigen og den sekteriske situation i Irak, og en del heraf flyttede til Syrien«, sagde han.

Assad kom med anklager om, at Obama-regeringen udviser »overlagt blindhed«, når den nægter at samarbejde med de syriske, bevæbnede styrker i kampen mod Islamisk Stats militante gruppe. »For dem er det, hvis de har noget med den syriske hær at gøre eller samarbejder med den, måske ligesom en anerkendelse af vores effektivitet i at bekæmpe ISIS/ISIL. Dette er desværre en del af den amerikanske regeringens bevidste blindhed.«

Foto: Sergei Naryshkin

Fornuftige personer i USA kræver, Obama samarbejder med Putin om en løsning i Syrien

16. september 2015 – Flere førende strateger fra USA og Europa presser nu på for, at Obama-regeringen skal samarbejde med Rusland om en løsning på krisen i Syrien, der nu er i sit fjerde år.

Graham Fuller, eks-CIA-embedsmand for Mellemøsten/Nordafrika, udlagde »Russerne kommer!« på sin blog den 15. sept., hvor han kræver, at USA stopper sin besættelse med at inddæmme Iran og Rusland og accepterer ideen om, at Rusland er på stedet i Syrien og kan spille en konstruktiv rolle i at besejre ISIS.

»Der er på nuværende tidspunkt to betydningsfulde lande i verden, der er i stand til at udøve alvorlig indflydelse på Damaskus – Rusland og Iran. De har ikke overraskende denne indflydelse pga. deres mangeårige, gode forbindelser til Damaskus; det er selvfølgelig langt mere sandsynligt, at Assad vil lytte til afprøvede allierede, end at han skulle lytte til planer, der kommer fra en fjende, der vil have ham væltet.« Efter en gennemgang af, hvordan Rusland reddede Obama i 2013 ved at få Syrien til at overgive dets kemiske våben, siger Fuller, at »selv, hvis Syrien skulle blive helt underkastet Rusland, ville USA's generelle interesser i regionen ikke lide alvorligt ... Vi er på vej ind i en ny æra, hvor USA i stigende grad ikke længere kan træffe beslutningerne mht. at forme den internationale orden ... Rusland er sandsynligvis i en bedre position end nogen anden verdensspiller til at udøve indflydelse over Assad«. Fuller konkluderer: »Bundlinjen: Wasington har ikke den luksus at 'spille hunden i

fodertruget'[1] i Mellemøsten, især ikke efter to årtiers massiv fiasko for en destruktiv politik på bogstavelig talt alle fronter.«

Carnegie Europas Judy Dempsey spurgte flere eksperter, om USA burde samarbejde med russerne om Syrien, og det overvældene flertal af de adspurgte sagde »ja«. Alt imens ikke alle af de tænketanke, hun bad om at respondere på sit spørgsmål, var entusiastiske over for en Washington-Moskva-løsning, med en enkelt undtagelse, så var de alle enige om, at Rusland var i Syrien, har dybe bånd til den syriske regering, og må være en del af en farbar løsning.

Ian Bremmer, præsident for den Eurasiske Gruppe, kom med en skarp respons: »Tiden er inde til at acceptere, at Rusland vil spille en større og vedvarende rolle i Mellemøsten. Den amerikanske præsidents politik for Syrien er en fiasko. ... USA's politik for Rusland er værre. USA's regering stavrede ind i en konflikt med Rusland over Ukraine, et land, der betyder langt mere for Moskva, end det gør for Washington, og den russiske præsident Vladimir Putin beviser nu, at Rusland er for stort til at isolere. Fokuser på fremtiden. Den amerikanske præsident Barack Obamas primære forpligtelse i Mellemøsten bør være at ødelægge Islamisk Stat, den bedst udstyrede, bedst finansierede terroristorganisation i historien ... Washington har brug for partnere. NATO-allierede, Iran, irakiske militser og Rusland har alle meget gode grunde til at ville se Islamisk Stat bide i græsset. Der vil være brug for dem alle.«

[1] Dvs. fordi hunden ikke selv spiser hør, prøver den at forhindre, at kvæget får noget.

Foto: Byen Aleppo i Syrien, nu.

**EIR eksklusiv: Andreas
Mogensens foredrag på
Københavns Universitet den
17. september 2015**

EIR's spørgsmål kommer efter 40 min.

**POLITISK ORIENTERING 17.
september 2015: Vi bevæger os
væk fra atomkrig**

Med formand Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

At ophæve det tyvende

århundredes forbandelse

Leder, 18. september 2015 – Wall Street er totalt bankerot og er hastigt på vej til at krakke. De eneste løsninger er dem, der er foregribende, og som begynder med genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. MEN – hvis man ikke præsenterer den generelle løsning som en løsning, der begynder med det generelle koncept af Franklin Roosevelts totale, generelle løsning, og arbejder sig nedefter herfra – ja, så ender man blot med kaos.

Og om et nært forbundet spørgsmål: Ikke alene må vi fuldstændigt udslette Wall Street og få regeringen til at træde til. Vi må også fastslå en reel værdisætning, i modsætning til den nuværende, og falske, værdisætning som værende et spørgsmål om penge. Så går vi videre herfra, igennem de første, vanskelige trin med genopbygning, og videre til en fysisk-økonomisk genrejsning, der er selv-fortsættende og selv-accelererende, og ind i en ny æra for menneskeheden.

Wall Street står umiddelbart foran et totalt, kæmpemæssigt krak. Vi skal rent faktisk helt tilbage til begyndelsen af det tyvende århundrede, før pengesystemet blev gennemtvunget, et system, hvis præmisser først og fremmest var den store forbrydelse, som var mordet på præsident William McKinley i 1901.[1] På nuværende stadium har vi nået til det punkt under pengesystemet, hvor der overhovedet ikke eksisterer nogen måde, hvorpå man kan måle ægte, iboende værdi. Nu må hele Franklin Roosevelts koncept, som helhed, bringes i spil, hvis der skal være noget håb om en løsning.

Samtidig har Rusland taget initiativet i Syrien og presser nu en løsning igennem for den katastrofe, som Obama har påført dette land, og mere generelt. Hele verden støtter i stigende grad det, som Putin gør her – inklusive mange kræfter i USA. I dette russiske initiativs fravær ville Syrien og Irak blive totalt besejret. Faktisk kan alle Obamas politiske tiltag ikke

producere andet end nederlag. Hans indflydelse må fuldstændigt blokeres; med mindre Obama kan formås til at trække sig, vil han ødelægge alting. Obama er en dårlig taber. Han må under ingen omstændigheder få nogen støtte; alt må gøres for at støtte Putins lederskab. Obama kan allerhøjest få lov til at udføre symbolske handlinger uden virkninger.

Hør engang: De større, europæiske lande har vendt sig imod Obamas politik. Rusland anfører verden imod Obamas politik. Når man har Europa og Rusland, er der ingen brug for Obamas OK; han er næsten helt blokeret. Det, vi behøver nu, er det 25. forfatningstillæg for fuldstændig at fjerne hans skadelige indflydelse.

[1] Se: »Londons mord på McKinley lancerede et århundrede med politiske mord«, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=6895>

LPAC Webcast 11. sept. 2015, dansk udskrift: Uden Glass-Steagall fører Wall Streets bankerot til 3. Verdenskrig.

»De samvittighedsløse pengevekslerers handlemåde står anklaget ved den offentlige menings domstol, og menneskers hjerte og sind har forkastet dem. ... De har ingen vision, og hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde.«

FDR, 1933.

Download (PDF, Unknown)

Obamas fremstød for atomkrig er blevet forpurret; Men kun ved at fjerne Obama fra magten kan freden sikres

Leder, 17. september 2015 – Præsident Obamas fremstød for at fremprovokere en atomar konfrontation med Rusland er blevet forpurret gennem en række træk for at forhindre krig, der fuldstændigt har ændret det globale, strategiske landskab.

Det initiativ, der var det væsentligste slag imod Obamas indsats, var den russiske præsident Vladimir Putins fremragende flankemanøvre i Syrien. Det er nu generelt bekræftet, at Rusland har etableret en dybere, militær tilstedeværelse i selve Syrien. En ny, russiskbygget flyvebase nær Latakia på Middelhavskysten i det nordlige Syrien vil stå færdig om nogle få uger. Offensiven fra Islamisk Stat og Nusra Front for at vælte præsident Bashar Assad er blevet trængt tilbage af de russiske handlinger. Putin har gjort fælden for Obama dybere ved at presse på for at få den amerikanske præsident til at gå med til et møde på tomandshånd senere denne måde i New York City, i forbindelse med FN-generalforsamlingen. Putins tale til Generalforsamlingen vil fremsætte et forslag om global krig mod Islamisk stat og andre

allierede terrorister.

Selv før Putins handlinger i Syrien, blev forstandige kræfter i Vesteuropa skræmt til at handle gennem den erkendelse, at Obama presserede på for en konfrontation med Rusland, og at en sådan konfrontation hurtigt kunne udvikle sig til en atomkrig. Da Putin gennemførte denne beslutsomme handling i Syrien, samtidig med, at han pressede på for gennemførelsen af Minsk-aftalerne for at afslutte krisen i det østlige Ukraine, foretog europæiske regeringer, med Tyskland i spidsen, en betydningsfuld ændring i deres politik. Tyskland, og nu Frankrig, har hilset det russiske initiativ i Syrien velkommen og opfordret til en bred koalition mellem Vesten og Rusland for at løse krisen, der har oversvømmet Europa med krigsflygtninge fra Obamas og briternes krige i Mellemøsten og Nordafrika.

Internt i USA er et oprør brudt ud blandt militært efterretningspersonale, der tjener i Centralkommandoen, og som har indgivet formelle klager over, at Obamas højtplacerede regeringsfolk har presset dem til at »være kreative« mht. efterretningerne om Islamisk Stat for at skabe en illusion om succes, når den USA-ledede krig, efter alle forstandige mål, har været en total fiasko. Faktisk følger Obama og direktøren for national efterretning, general James Clapper, der anklages for at lede kampagnen med at lægge pres på analytikerne, i fodsporene af vicepræsident Dick Cheney under opløbet til invasionen af Irak i marts 2003. Årtier tidligere blev de samme »tabstalsargumenter«, der blev påtvunget Centcom-analytikere, brugt til at forlænge den dødsdømte Vietnamkrig.

Disse kombinerede handlinger har svækket Obamas fremstød for krig med Rusland – for indeværende. Der kan ikke blive nogen slækkelse i kravet om Obamas fjernelse fra embedet, enten gennem en rigsretssag, tvungen tilbagetræden eller påkaldelse af det 25. forfatningstillæg. Så længe Obama forbliver i embedet, selv, hvis han bliver holdt tilbage af en forlænget indsats til forhindring af krig, vil faren være til stede.

Vurderingen er, at Obama er dømt til undergang af sin egen, fejlslagne politik, men hans fjernelse er den eneste garanti for, at hans undergang ikke også vil blive menneskehedens undergang som helhed.

Russisk FN-ambassadør Churkin til CBS: Washington har flyttet sig mht. Assad

16. sept. 2015 – I et CBS-interview, rapporteret af Sputnik, sagde den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin, at truslen fra Islamisk Stat (ISIS/ISIL) har presset Washington til at genoverveje sin holdning til den syriske præsident Assad.

»Jeg tror, at det nu er noget, vi har til fælles med den amerikanske regering: De ønsker ikke, at Assad-regeringen skal falde. De ønsker at bekæmpe [ISIL] på en måde, der ikke vil skade den syriske regering«, sagde Vitaly Churkin tirsdag. Han bemærkede »de store fremskridt i forståelsen af situationens kompleksitet«, som Washington har gjort siden den syriske borgerkrig begyndte i 2011.

»Det står helt klart for mig, at ... en af den amerikanske regerings alvorlige bekymringer nu er, at Assad-regimet vil falde, og ISIL vil indtage Damaskus, og at USA vil få skylden for det«, understregede Churkin. Churkin sagde, at en ny resolution i FN's Sikkerhedsråd kunne blive udarbejdet i lighed med den, som Rusland foreslog i 2013, og som nu kunne have en mulighed for at blive vedtaget.

Churkin var tydeligvis klar over, at Obama-regeringen er dybt splittet i spørgsmålet om et Putin-Obama-topmøde i New York

senere på måneden, samt i det større spørgsmål om russiske handlinger i Syrien. Hans bemærkninger vil utvivlsomt voldsomt oprøre Obama og hans Hvide Hus-inderkreds.

Udenrigsminister John Kerry holdt tirsdag sin tredje diskussion over telefon med den russiske udenrigsminister Lavrov inden for en uge. Under en begivenhed, hvor pressen var til stede, i Udenrigsministeriet med Sydafrikas udenrigsminister i dag, afbrød Kerry for at afgive en erklæring om Syrien. Efter at have udtrykt sin forfærdelse over flygtningekrisen og meddelt, at USA vil tage yderligere 10.000 syriske flygtninge i år (Tyskland tager 800.000 krigsflygtninge), advarede han atter Rusland mod at stive Assad-regeringen af, hvilket, sagde han, ville forlænge krigen. Han lagde også hele skylden for ISIS' opkomst og flygtningekrisen på Assad.

Kerry sagde til reportere: »Jeg talte med udenrigsminister Lavrov igen i går, den tredje gang på under en uge. Jeg gjorde det klart, at Ruslands fortsatte støtte til Assad risikerer at optrappe konflikten og underminere vore fælles mål med at bekæmpe terrorisme, hvis vi ikke også fortsat fokuserer på at finde en politisk løsning.

Jeg gentog også vores forpligtelse over for bekæmpelsen af ISIL med den koalition, der nu er på plads, og at vi ville hilse en konstruktiv russisk rolle velkommen i denne indsats. Jeg understregede også, at Ruslands eller noget andet lands fortsatte militære støtte til regimet risikerer at underminere Syriens sikkerhed og tiltrække flere ekstremister til kampen, og forhindrer muligheden af fremtidigt samarbejde hen imod en succesrig overgang, med mindre det sker på en effektiv og konstruktiv måde«.

Foto: Valery Churkin

Pentagon mener, Rusland bygger militærbase i Latakia, Syrien

16. september 2015 – »Vi har i de seneste dage set indikationer på, at Rusland har flyttet folk og ting ind i området nær Latakia og flyvebasen der«, skal flådekaptajn Jeff Davis have sagt under en ikke-optaget briefing den 14. sept., rapporterer *Time*-magasinet. Pentagon hævder at have set 200 flådeinfanterisoldater og 12 mandskabsvogne i området. Latakia er det sted, hvorfra den syriske præsident Bashar al-Assads familie stammer.

Davis afviste gentagne gange at angive antal af tropper eller typer af udstyr og sagde, at han ikke kunne gå i detaljer med efterretningerne. »Vi har en vurdering [af antal russiske tropper i Syrien], men jeg kan ikke dele dette med jer«, sagde han iflg. *Defense Ones* rapportering.

Han skal dog have sagt, at USA endnu ikke har set ankomsten af russiske kampfly, helikoptere eller kanonbåde.

Han beskrev også bevægelserne som nye og igangværende. »Dette har været en fortsat flytning af ting og folk ind i Syrien i området omkring Latakia«, sagde han. »Det har fundet sted hver dag i den seneste halvanden uge eller så.«

I mandags syntes Davis at have forhøjet Forsvarsministeriets foruroiligelse. »En af vore bekymringer er selvfølgelig nedtrapning af konflikt, så jeg tror, at det vil blive vigtigt, efterhånden, som dette her manifesterer sig, hvad det så er, at vi adresserer spørgsmålet om nedtrapning af konflikt, sagde han, rapporterer *Defense One*.

Nedtrapning af konflikt ('dekonfliktion') er en militærterm, der refererer til processen med at undgå gensidig indgriben.

Unavngivne amerikanske forsvarsfolk kom med yderligere detaljer, som det rapporteres af *Reuters*, *Fox* og *New York times*. De sagde, at omkring et halvt dusin T-90 tanks (Ruslands mest avancerede tjenestegørende tanks), 15 haubitsere og 35 pansrede mandskabsvogne var ankommet til Syrien, og at amerikanske forsøg på at stoppe russiske transportfly til Latakia stort set var mislykkedes. I løbet af den seneste uge er henved 15 flyvninger med gigantiske An-124 transportfly landet i Syrien.

Foto: T-90 tanks